

טמון בין הפטמיות של אבא
ברית גנון, וזהו שפטוב ברם היה
לשלה וכו'. ברם זהה וזהי
הנשמה הקדושה שננטעה
למעלה מחת פסא כבודו.
לשלה - הפלך שהשלום כלו
שלו. בבעל המון - הוא כסא
כבודו ששולט על כל אבות
השמים והארץ, והוא בעל כל
הפט. נמן את הנשמה הוא למי?
 לנטרים, אלו ששומרים מצוחתו.
 ויש לו לקדוש ברוך הוא על מים
רבים למעלה על כל אבות
השמים, ואלף ומאותים על מות
אחרים שנכנס בהם להשתעשע
עם הצדיקים בגן עדן. איש יבא
בפריו אלף כספ - אלף על מות
שהקדוש ברוך הוא כוסף בהם.
 אמר רבי יצחק, מסים אני את
הדבר הזה של רבי יוסי, וכך
הוא: ממה שפטוב אחריו (שם)
ברמי שליל לפניו האלף לך שלמה
ומאותים לנטרים את פריו, שפסא
הכבד מכרזת ואומרת: רבונו
של עולם, זו הנשמה נתלה ממנה,
הרי היא לפני. האלף לך שלמה
- שלך הם אותך הקדוש עולם,
ואינם ראויים לאחר. ומאותים
לנטרים את פריו - זה עדן, שיש
בו מאותים עלמות הנאות
וכסופים לנפשות הצדיקים.

ששננו, אמר רבי, בכל לילה
וליליה קדוש ברוך הוא נכנס
בכל אותך העולמות, ובשעת
חצ'י הלילה נכנס במאדים
עלמות של גן עדן להשתעשע
עם הצדיקים. שנאמר (שם ו)
חדרים גם ישנים דודי צפנתיך לך.
 ורוד הפלך, עליו השלום, נכסף
לבו, בשראה מעלות הצדיקים.
 אמר, רבונו של עולם, (זהלים סה)
אשרי תבחר ותקרב לשכן חצריך.
 אמר רבי אבוי, בא וראה מה
יש לו לאדם להזהר הויאל

מטמונייא דאבא, בבי גנויה. ורק אהי,
דכתיב, ברם היה לשלה וגו', האי ברם, דא
היא נשmeta קדיישא, דאנטעת לעילא, תהות
פorsi יקירה. לשלה, מלפה דשלמה כולה
דיליה. בעל המון, הוא פorsi יקירה
דשליטה על כל חיל שמייא וארעא, והוא
מאריה דכל חילא. יhab נשmeta דא, למי,
לנוטרים, אלין נטרי פקידוי.

אית לייה לקודשא בריך הוא עלמין סגיאין
לעילא, על כל חיל שמייא, ואלף
ומאתן עלמין אחראין, דעיל בהון
לאשתעשע עם צדיקיא בגנטא דעתן. איש
יבא בפריו אלף כספ, אלף עלמין דכיסוף בהון
קודשא בריך הוא.

אמר רבי יצחק, מסיים אני להאי מילטא דרי
יוסי, וכך היא, ממה דכתיב אחריו, (שה"ש)
חיב ברמי שליל לפני האלף לך שלמה ומאותים
לנטרים את פריו, שפסא הקבוד מכרזת
ואומרת, רבונו של עולם, זו הנשמה ניטלה
ממנה, הרי היא לפני. האלף לך שלמה, שלך
הם אותך האלף עלמות, ואינם ראויים לאחר.
 ומאותים לנטרים את פריו, זה עדן, שיש בו
מאותים עלמות הנאות וכסופין לנפשות
הצדיקים.

דתנן, אמר רבי, בכל לילה וליליה הקדוש
ברוך הוא נכנס בכל אותך העולמות,
ובשעת חצ'י הלילה, נכנס במאדים עלמות
של גן עדן, להשתעשע עם הצדיקים. שנאמר,
(שם ויד) חדשים גם ישנים דודי צפנתיך לך. ורק
הפלך עליו השלום, נכסף לבו, בשראה
מעלות הצדיקים, ואמר רבונו של עולם,
אשרי תבחר ותקרב לשכן חצריך.
 אמר רבי אבוי, בא וראה מה יש לו לאדם